I. Tot baixant a la caverna
per negociar amb el Satan,
he fet parada a Cal Negre
pansit de treballar tant.

II. A punt d'arribar tot just,
veig ja el passadís de taules
que jutgen sense disgust
fent córrer falses paraules.

III. I una mà que ja saluda,
-penso: avui no acabarem,
ja se m'han fet tres quart d'una
i hem d'anar cap a Betlem.-

IV. És en "Xarli" que amb ranciesa
mentre dona menjar a un gos
ell ja vol donar conversa
i jo ja vull tocar el dos.

V. "La conxita a mi em va dir
que el marit de la maria,
que és parent per part de tia
i nebot del seu cosí,

VI. estava comprant tabac.
Van entrar dos estrangers
i amb un objectiu marcat:
plomar cartrons i calers.

VII. El pobre home de l'estanc
havent patit tal ensurt
va quedar encara més blanc.
el van deixar ben fumut…"

VIII. Asseguts a la terrassa
hi ha els del grup independent,
que mentre vots van perdent
el projecte ja els fracassa.

IX. Ensumant la trencadissa
la Vinyes ja fa mudança
perquè vol manar, i es frissa
per formar part d'Aliança.

X. La senyora ja rondava
tots els grups per fer campanya

ara ja a ningú no enganya,
veieu doncs quin peu calçava?

XI. Lluint un ego creixent,
i amb una ment neolítica,
ets per mi, i un munt de gent
El càncer de la política.

XII. Amb el fetge de ta mare
freginat faré del bo,
i no em cago en el teu pare
perquè podria ser jo.

XIII. Quan per fi arribo a la barra
tot content, per demanar,
del tot se'm glaça la cara
quan sento en castellà:

XIV. -Qué le pongo, dígame.
-Jo que faig -Un cafè amb llet!
-¿Qué está hablando? *Éh ingléh?*
¿Usted tiene hambre o sed?.

XV. En Mazón per fi ha plegat,
tot i conservar cadira,
i ell murri ha aprofitat
qualsevol porta que gira.

XVI. Petit com un barrufet,
per matar no era pas manco,
és amic del Pinochet
i un feixista com en Franco.

XVII. D'aquesta cort sibil·lina
l'han nomenat el bufó.
Quina mà de vaselina
et farà falta, minyó.

XVIII. Allà al fons en una taula,
hi ha un xicot que un llibre es mira
pro' pel títol poc aspira
ser un geni de la paraula.

XIX. Son les memòries del rei,
i es veu que en diu de grosses
blanquejant per decret llei
afers, mosses i destrosses.

XX. Ben tips de tanta vagància
la família i el borbó
carbó negre, amb elegància,
els farà cagar el tió.

XXI. Berga està ple de pintades:
“Catalunya independent”!
Cridarem cent mil vegades:
això és el que vol la gent!

XXII. Aquests dies de judici,
del corrupte president
fa ferum d’haver-hi indicis
de milions i un tres per cent.

XXIII. Pregunta, senyor Pujol:
vostè té amistats maques?
o s’ajunta com les rates
fent pudor de cara al sol?

XXIV. Mentre el pobre vell dement
a la vida prou s'aferra
a quatre passes dels cent
el cos ja demana terra.

XXV. A Berga hi tenim calcat
un "Pujol" quasi tant vell,
quasi setze anys de mandat
del nostre il·lustre Farguell.

XXVI. Amb molt poques neurones
i una ment del tot eixorca,
voleu dir que ja raona?
o és que és boig i ja no hi toca?

XXVII. Per consens l’ajuntament
li aixecarà una baluerna
un immortal monument
per guaitar, com es prosterna

XXVIII. I sabeu la peripècia
que barrina ara el Farguell?
proclamar-se rei de Suècia
amb dret de cuixa al castell.

XXIX. Heu vist durant la Patum,
quina gentada s’hi alberga?
a les comparses de fum,

no hi ha ni rastre de Berga.

XXX. El que a mi menys em sorprèn
entre tanta calça curta
és que d'una feta absurda
fem parar dos salts de plens.

XXXI. Per ser administrador
hi ha un requisit, companys:
tenir canes, *'nar* amb bastó
o passar dels vuitanta anys.

XXXII. Una pregunta oportuna
de cara ja els Elois:
com pujaran al cavall,
els decrèpits Rocapruna?

XXXIII. Mireu si és tenir perfidia
-capritxos de l'etern-
per poder arribar a l'infern
has d'anar amb cotxe de línia.

XXXIV. I un cop em planto allà *l'"Atsa"*
arribant a correcuita
em diuen que he tardat massa
que el bus havia fet fuita.

XXXV. Decideixo que m'espero
a que passi ja el següent
pro ara sí, em desespero,
al quedar sense seient.

XXXVI. Al final d'aquest calvari
davant la porta plantat
arriba l'últim desvari:
l'infern ja estava tancat.

XXXVII. Perdoneu si us he enredat,
si no he complert la promesa,
trobant-me allà palplantat
aquell monstre em feia fresa.

XXXVIII. Segons diu el calendari,
de dimonis i angelets
celebrem l'aniversari
d'aquests nostres pastorets.

XXXIX. Del Satan fins la tramoia

destapeu cava, companys,
que enguany Berga viu la joia
complint cent vint-i-cinc anys.

XL. El concert de pastorets,
va ser de pell de gallina
potser és que tinc la pell fina
o que no m'aguanto els pets.

XLI. Enguany m'hi he fet la pell
per poder omplir les quartetes,
deu ser que m'estic fent vell,
i no s'encén la llumeta.

XLII. Si algú s'ha vist reflectit
entre versos i rialles,
sapigueu, les bufetades,
no son més que quatre escrits.

XLIII. I amb aquesta ja fem via,
que el foc s'apaga a la plaça,
s'acaba el brou i la gràcia
i el Garrofa se'n va al dia.
.
XLIV. Jesús nascut al portal,
porti a Berga, cada dia,
la tendresa del Nadal
i un sarró ple d'alegria.